

بررسی تاثیر نوع پرس و جوی حسابرِس بر پاسخ دریافتی از صاحبکار

حبیب اله نخعی

استادیار گروه حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بیرجند، بیرجند، ایران. (نویسنده مسئول).

habibollahnakhaei@yahoo.com

رامبد کاوه بیرجندی

دانشجوی دکتری حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بیرجند، بیرجند، ایران.

k.rambod@yahoo.com

چشم انداز حسابداری و مدیریت (دوره دوم)
شماره ۱۹/ زمستان ۱۳۹۸ (جلد چهارم) / صص ۱۲۸-۱۳۶

چکیده

این تحقیق به بررسی تاثیر نوع پرس و جوی حسابرِس بر پاسخ دریافتی از صاحبکار می پردازد. روش تحقیق به صورت کیفی بوده و حجم نمونه جامعه آماری تحقیق متشکل از ۲۵ نفر از دانشجویان یک موسسه آموزش حسابداری بودند که به صورت نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند و از آنها خواسته شد تا به سوالات صوتی و تصویری و ایمیلی حسابرِس فرضی پاسخ بگویند. نتایج تحقیق نشان داد که ۱۲ نفر از افراد اعلام کردند که اگر یک حسابرِس خواستار اطلاعاتی از آنها از طریق ایمیل باشد، آن اطلاعات را در اختیار وی قرار می دهند. بنابراین می توان گفت که پرس و جوی حسابرِس از طریق ایمیل در مقایسه با شیوه های سنتی تر تاثیر متفاوتی بر پاسخ صاحبکار دارد و همچنین پاسخ های مزبور تحت تاثیر تناسب حرفه ای حسابرِس قرار می گیرد. تحقیق حاضر بر اهمیت آموزش مناسب و توجه به مهارت های ارتباطی حرفه ای و آموزش حسابرِس درباره اثرات بالقوه ارتباطات ضعیف حرفه ای تاکید می نماید. بنابراین بخش قابل ملاحظه ای از موفقیت در پرس و جوی حسابرِس با رفتار انسانی و روابط بین فردی در ارتباط خواهد بود.

واژگان کلیدی: پرس و جوی حسابرِس، پاسخ صاحبکار، حالت ارتباطی.

مقدمه

طبق بند ۳۰ استاندارد حسابرسی شماره ۵۰۰ (تجدید نظر شده در سال ۱۳۸۴)، پرس و جو به معنی جویاشدن اطلاعات از اشخاص آگاه درون سازمانی یا بیرون سازمانی است. پرس و جو روشی شامل گردآوری شواهد و مدارک از افراد مستقل و مدیریت است و به طورگسترده ای در حسابرسی استفاده می شود (ابراهیمی میمند، ۱۳۹۴). همچنین پرس و جو، فرایند حسابرسی شناخته شده ای است که حسابرسان از راه آن درک بهتری از صاحبکار و شواهدی در حمایت از اظهارنظر خود کسب می کنند (ماده ۳۰ استاندارد شماره ۵۰۰ حسابرسی). حسابرسان در ارزیابی خطر تحریف بااهمیت، کسب شناخت از سیستم حسابداری و کنترل های داخلی، ارزیابی تقلب و اشتباه و رسیدگی به سایر ادعاها، اقدام به کسب شواهد از راه پرس و جو می کنند. این موارد در بندهای ۳۰ تا ۳۴ استاندارد شماره ۵۰۰ حسابرسی مورد بحث قرار گرفته و این استانداردها پرس و جوهای مشخص و مستندسازی پاسخ ها را الزام داشته اند. اگرچه تایید شواهد حاصل از پرس و جو، اغلب دارای اهمیت ویژه ای است